

Lyrisk stafett

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

«Leser du dikt?» spurte kollega Bernt Daltveit på Voss da han ringte og skulle kaste stafettpinnen til Trøndelag. «Nei, nei» svarte jeg inni meg, «definitivt feil person å utfordre». Men så raste noen tanker gjennom hodet mens jeg nølte med svaret: Det hender jeg tar meg tid til å lese dagens dikt i Adresseavisa – før jeg haster videre til yndlingstegneserien Hårek.

Og den samme vettuge Bernt Daltveit var det som for mange år siden viste meg godbitene i Håvamål. Jeg tror det var årsfest i Hordaland legeforening på Voss. Bernt var toastmaster og beriket og bandt kvelden sammen mesterlig med utdrag fra Håvamål.

Men avgjørende for et positivt svar fra meg var tanken på en av mine pasienter – Ivar Haugen som døde den 13. juli, 85 år gammel. Dette gir meg en anledning til å hedre ham for sin diktning gjennom mange år.

Fra «Heimslege dikt og andre tekster» 2005:

Gammalt tre

Det betyr
heller lite
om krona
er bladlaus
og greinene
stivfrosne.

Er stamma rak
og røttene jordfaste,
står du nok framleis av
ein hauststorm eller to.

Anten eller

Det avgjerande
står ofte
mellom desse to:

Dette
vil eg aldri
angre på!

Dette
vil eg alltid
vere glad for!

Så noen vers fra **Håvamål** – «en underlig samling av kvardagsråder, djup kunnskap støyt i ei mesterleg språkform».

23 Vitlaus mann
vaker all natti,
tenkjer både opp og ut.
Han er trøytt og mod
når morgonen kjem,
og alt er flokut som før.

44 Veit du ein ven
som vel du trur,
og du hjå han fagnad vil få:
gjev han heile din hug
og gåva ei spar,
far og finn han ofte.

Runder av med **hverdagsdiktet fra Adresseavisen** nå nylig – skrevet av Randi S.Nielsen

Oppmed vatnet i april

Nå har ishinna gått oppmed
vatnet, og veien hit er
pyntet og tørr.
Og selja står med yndige
rakler mens bjørka er i
tvil om den tør
å la knappene briste fullstendig,
for april har ofte
narret og skrønt –
men når tida glir over
i mai, står nok løvet
og glitrer i grønt!

Kollega Per Rogne i Molde – fastlege og kommunelege-
har allerede grepet stafettpinnen.

Hilsen fra Hermod Helland